

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

20 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

președinte: Ursache Petru

judcători: Toma Nadejda, Nicolaev Ghenadie, Timofti Vladimir, Alerguș Constantin

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 14 decembrie 2016, în cauza penală în privința lui

Cozima Aurel XXXXX, născut la
XXXXXXXXXX, originar și domiciliat în
r-nul XXXXX, s. XXXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 08.04.2015 – 27.07.2016;

Instanța de apel: 25.08.2016 – 14.12.2016;

Instanța de recurs: 10.03.2017 – 20.06.2017;

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cantemir din 27 iulie 2017, Cozima Aurel a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal la 3 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 Cod penal executarea pedepsei aplicată lui Cozima Aurel a fost suspendată condiționat, fiindu-i stabilit un termen de probațiune de 2 ani.

Procesul penal în privința lui Cozima Aurel privind comiterea infracțiunii prevăzută de art. 179 alin. (2) Cod penal a fost încetat în legătură cu retragerea plângerii de către partea vătămată.

Pe art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal a fost achitat pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut, că Cozima Aurel, la 31 august 2014, aproximativ pe la orele 22.00, aflându-se în stradă în satul XXXXXX, r-nul XXXXXX, încalcând grosolan ordinea publică, dând dovadă de o obraznicie deosebită, din intenții huliganice, fără careva motive întemeiate, s-a năpustit asupra lui Cozma Gheorghe, pe care-l bănuia de sustragerea porumbului din lanul lui de păpușoi, l-a doborât la pământ din căruță, ținându-l cu mâinile de gât, după ce, amenințând cu aplicarea armei de foc, a efectuat mai

multe împușcături din pistolul de model „CZ 75 P-07 DUTY”, pe care-l deținea legal, apoi i-a mai aplicat câteva lovituri cu pumnii în regiunea pieptului lui Cozma Gheorghe, cauzându-i ca urmare vătămări corporale neînsemnate sub formă de echimoză a țesuturilor moi a hemitoracelui stâng.

Tot Cozima Aurel, la data de 01 septembrie 2014, aproximativ pe la orele 12.30, fiind preîntâmpinat să nu intre în domiciliul lui Cozma Gheorghe din satul XXXXXX, r-nul XXXXXXXX, în timp ce în gospodăria acestuia se afla polițistul Guz D., care investiga cazul de furt de porumb la plângerea lui Cozima Aurel, inculpatul Cozima Aurel în mod intenționat, fără consimțământul proprietarului Cozma Gheorghe, a pătruns totuși în gospodăria acestuia și l-a bruscat, amenințându-l cu răfuiala fizică, s-a împotrivit solicitărilor locatarilor casei de a părăsi domiciliul.

Tot Cozima Aurel, la data de 17 septembrie 2014, în jurul orelor 23:30, aflându-se în incinta unui bar din satul Lărguța, r-nul Cantemir, a iscat o ceartă cu consăteanul său Baba Ilie, pe care l-a lovit de multiple ori cu pumnii în regiunea feței și l-a apucat de gât, i-a sustras prin smulgere de la gât un lănișor de aur împreună cu o cruce de aur cu costul total estimat de 12000 lei MD, astfel cauzându-i părții vătămate Baba Ilie leziuni corporale neînsemnate sub formă de excoriații pe pavilionul urechii drepte, regiunea zigomatică pe dreapta, echimoze pe cartilajul urechii drepte, regiunile zigomatice bilateral și obrazul stâng, echimoză pe suprafața anterio-laterală pe dreapta gâtului, precum și daune materiale în proporții considerabile, și aceste acțiuni ale inculpatului au fost încadrate în prevederile art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal.

3. Sentința a fost atacată cu apel de inculpatul Cozima Aurel, solicitând casarea parțială a acestei sentințe în partea privind condamnarea sa de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi sentințe potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, în rest sentința pronunțată pe art. 187 alin. (2) Cod penal, precum și încetarea procesului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal să fie menținută fără modificări.

În motivarea apelului depus inculpatul a invocat următoarele argumente:

- împușcăturile în aer le-a făcut din motivul, că Cozma Gheorghe îl apuca de haine și îl întindea, situația devenind periculoasă pentru el. Astfel a efectuat împușcăturile în aer, sperând că Cozma Gheorghe se va liniști. Intervalul dintre împușcături era de 2-3 minute. Cozma Gheorghe era în stare de ebrietate, era agresiv, l-a întins, l-a tras de haine;

- la acel moment avea mintea clară și nu și-ar permite să îndrepte pistolul către o persoană. De la împușcăturile efectuate nu s-a speriat nimeni - nici persoanele prezente, nici calul. Cozma Olga, soția lui Cozma Gheorghe a mînat calul și a plecat, iar Cozma Gheorghe a rămas cu ei. Când a ajuns-o din urmă pe Cozma Olga, aceasta era conștientă, Cozma Gheorghe le-a spus, că ea are tensiune și atunci el l-a lăsat pe Cozma Gheorghe cu soția sa Cozma Olga, iar dânsul cu soția lui au plecat să aștepte poliția. El personal nu i-a aplicat nici o lovitură lui Cozma Gheorghe și nici Cozma Gheorghe nu l-a lovit pe el, doar s-au întins. Nu știe de ce Cozma Gheorghe minte, că el l-ar fi lovit, nu corespund

adevărului nici declarațiile lui Cozma Gheorghe, precum că el l-ar fi dat jos din căruță forțat, că ar fi îndreptat pistolul spre el;

- învinuirea este neîntemeiată și nedemonstrată în prima instanță, iar sentința de condamnare în baza art. 287 alin. (3) Cod penal ilegală, deoarece partea vătămată, fiind audiată declară că la data de 31 august 2014 se întorceau de la fiica sa din satul Cîrpești, raionul Cantemir, pe drum lângă satul Lărguța, Cozima Aurel l-a oprit din drum, a întrebat de furtul porumbului, iar ulterior l-a dat cu forța jos din căruță și îl ținea cu ambele mâini de gât, a efectuat cinci împușcături – una în plan vertical, iar restul patru în plan orizontal, lângă urechea lui, l-a trântit jos, l-a lovit cu pumnii în regiunea pieptului;

- conform prevederilor alin. (2) art. 281 Cod de procedură penală, ordonanța de punere sub învinuire trebuie să cuprindă: data și locul întocmirii; de către cine a fost întocmită; numele, prenumele, ziua, luna, anul și locul nașterii persoanei puse sub învinuire, precum și alte date despre persoană care au importanță juridică în cauză; formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterului vinei, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, circumstanțelor în virtutea cărora infracțiunea nu a fost consumată în cazul pregătirii sau tentativei de infracțiune, mențiunea despre punerea persoanei respective sub învinuire în calitate de învinuit în această cauză conform articolului, alineatului și literei articolului din Codul penal care prevăd răspunderea pentru infracțiunea comisă. Iar conform prevederilor alin. (1) al art. 325 Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu (și practica națională - decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova nr. 1ra-713/2011 din 12 octombrie 2011);

- în ordonanța de punere sub învinuire este indicat că Cozima Aurel s-a năpustit asupra lui Cozma Gheorghe, pe care la doborât la pământ din căruță sa, ținându-l cu mâinile de gât, unde prin amenințare cu aplicarea armei de foc a efectuat mai multe împușcături din pistolul de model CZ 75 P-07 DUTY. Astfel, nu este clar dacă el îl ținea cu mâinile de gât, cum a efectuat împușcăturile;

- declarațiile părții vătămate, precum și declarațiile soției acestuia, martorul Cozma Olga sunt vădit false, cu scop de răzbunare, iar învinuirea în acest caz se bazează pe presupuneri. Aceste circumstanțe au fost omise a fi apreciate de către instanța de fond, prin urmare sentința de condamnare este bazată pe presupuneri;

- referitor la sintagma din ordonanța de punere sub învinuire, și anume: „fără careva motive întemeiate”, menționează că probele cauzei - declarațiile sale în calitate de inculpat și a martorului Cozima Olga, înștiințarea înregistrată la IP Cantemir făcută de Cozima Aurel pe faptul furtului de porumb, procesul-verbal cu decizia de sancționare cu amendă pentru furtul de porumb de către Cozma Gheorghe, amenda pe care Cozma Gheorghe a achitat-o și respectiv a recunoscut fapta ilegală și acest proces-verbal de sancționare având puterea lucrului judecat, în ansamblu sunt probe pertinente și concludente, care demonstrează nevinovăția sa în săvârșirea infracțiunii de huliganism agravant imputată prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal;

- nu a fost săvârșită infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, pentru că în realitate Cozma Gheorghe a fost reținut de către Cozima Aurel la locul săvârșirii furtului de porumb din lanul de porumb ce-i aparține lui, la sugestia polițistului contactat telefonic;

- faptul despre reținerea hoților de porumb este dovedit și prin acea înștiințare făcută la IP Cantemir în seara de 31 august 2014, dar pe care nici partea vătămată și nici martorul Cozma Olga Gheorghe nu le recunosc, invocând că în acea seară nu au văzut ca inculpatul să sune la poliție, dar nu este clar de ce a venit grupul operativ în satul Lărguța și la solicitarea cui, dacă nu a lui și, anume pentru cercetarea furtului;

- dacă Cozma Gheorghe, ar fi fost agresat fără motive întemeiate, urma să anunțe organele de poliție imediat, însă nu mai târziu, și anume în perioada cercetării acțiunilor de furt;

- locul pretinsei fapte criminale este în afara localității, într-un câmp agricol, ce-i aparține cu titlu de folosință, unde în preajmă nu se aflau oameni și nici obiective de uz public. Toate aceste denotă că pretinsele acțiuni în nici un mod nu pot fi calificate precum că ar fi avut loc într-un loc public.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 14 decembrie 2016, a fost admis apelul declarat de Cozima Aurel, casată sentința în partea învinuirii lui Cozima Aurel de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal și în partea confiscării corpului delict, cu pronunțarea în această parte a unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

A fost încetat procesul pentru pe capătul de învinuire a lui Cozima Aurel de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, deoarece fapta inculpatului Cozima Aurel constituie contravenția prevăzută de art. 363 Cod contravențional și art. 78 alin. (2) Cod contravențional (în redacția actuală la data de 31 august 2016).

A fost încetat procesul contravențional în privința lui Cozima Aurel pentru faptele contravenționale prevăzute de art. 363 și art. 78 alin. (2) Cod contravențional în temeiul intervenirii prescripției răspunderii contravenționale.

Corpul delict-pistolul de model CZ 75 P-07 DUTY cu nr. B 192178 a fost restituit proprietarului Cozima Aurel.

În rest sentința a fost menținută.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat, că în urma audierii tuturor participanților, nu s-au acumulat suficiente probe în sprijinul acuzațiilor aduse inculpatului.

A menționat instanța de apel că, o persoană poate fi supusă răspunderii penale dacă în acțiunile acesteia sunt constatate elementele infracțiunii: obiectul, latura obiectivă, subiectul, latura subiectivă și fapta comisă de aceasta este posibilă răspunderii penale, însă aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauze de către instanța de fond.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond și-a argumentat soluția de condamnare a inculpatului în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, prin faptul că acțiunile săvârșite de inculpat au avut loc în drum, în nemijlocita apropiere a

satului, deși la materialele dosarului nu a fost anexat procesul-verbal de cercetare la fața locului, atunci când potrivit art. 118 alin. (1) Cod procedură penală, cercetarea la fața locului se efectuează în scopul descoperirii și ridicării urmelor infracțiunii, a mijloacelor materiale de probă pentru a stabili circumstanțele infracțiunii ori alte circumstanțe care au importanță pentru cauză, organul de urmărire penală efectuează cercetarea la fața locului a terenurilor, încăperilor, obiectelor, documentelor, animalelor, cadavrelor umane sau de animale și este o fază importantă la descoperirea infracțiunii.

Însă, privitor la această constatare, care în opinia instanței de apel este greșită, atunci când faptele descrise au fost întreprinse de Cozima Aurel doar de dorința făptuitorului de a reține persoana suspectată de furt de porumb până la sosirea colaboratorilor poliției.

Totodată, instanța de apel a statuat, că Cozima Aurel a aplicat arma de foc doar pentru reținerea făptuitorului, și nici într-un mod, cum este indicat în sentință „pentru crearea unui pericol real pentru viața și sănătatea cetățenilor antrenați în conflict, chiar dacă arma nu a fost utilizată de Cozima Aurel pentru vătămarea integrității corporale a victimei”. Or, aceste concluzii ale instanței de fond sunt contradictorii, deoarece nu a existat pericol pentru viața și sănătatea persoanele, dat fiind faptul că toate împușcăturile au fost efectuate în aer.

A mai reținut instanța de apel că motivarea primei instanțe privind recunoașterea lui Cozima Aurel vinovat de săvârșirea infracțiunii, prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal a fost descrisă sumar. Or, motivarea sentinței este o cerință obligatorie la declararea persoanei vinovate de un fapt ilicit.

La fel, instanța de apel a subliniat că martorul Guz D. în cadrul instanței de fond a declarat că, împușcăturile care au fost efectuate de Cozima Aurel în timp ce Cozma Gheorghe și soția lui Cozma Olga au fost identificați de Cozima Aurel că au furat porumb de pe lanul ce aparține inculpatului. Au fost prinși în timp ce treceau cu căruța pe lângă lanul de porumb și aveau porumb în căruță. A identificat și de unde era luat porumbul din căruța lui Cozma Gheorghe, deoarece porumbul din căruța lui Cozma Gheorghe era asemănător cu cel de pe lanul lui Cozima Aurel (de aceeași specie), dar nu-și amintește dacă Cozma Gheorghe și Olga au recunoscut că au sustras porumbul anume de pe lanul lui Cozima Aurel, deși ulterior, fiind sancționați cu amendă pentru sustragerea porumbului, Cozma Gheorghe și Cozma Olga au achitat amenzile și nu au contestat deciziile de sancționare.

Analizând declarațiile martorilor depuse atât în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de judecată, instanța de apel a constatat, că inculpatul Cozima Aurel nu a aplicat violență asupra lui Cozma Gheorghe și nu l-a amenințat cu aplicarea unei asemenea violențe, ci doar a încercat să afle de unde a luat porumbul, care era în căruța acestuia. Mai mult ca atât, martorii au declarat, că inculpatul și partea vătămată s-au îmbrâncit unul pe altul.

Instanța de apel a menționat, că atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești, nu au fost prezentate probe prin care să se confirme faptul, că inculpatul cu intenție a comis o faptă calificată în limitele indicilor calificativi prevăzuți de art. 287 alin. (3) Cod penal.

Instanța de apel a conchis că concluzia instanței prin care a reținut în acțiunile inculpatului elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de

art. 287 alin. (3) Cod penal, sunt incorecte, ținând seama de învinuirea înaintată lui Cozima Aurel, care nu coroborează cu circumstanțele de fapt ale cauzei și cu ansamblul de probe administrate și cercetate în cadrul ședințelor de judecată.

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că procesul penal, în baza art. 332 alin. (2) Cod de procedură penală, în cauza privind învinuirea lui Cozima Aurel în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (3) Cod penal, urmează a fi încetat, pe motiv că fapta comisă de ultimul constituie contravenția prevăzută de art. 363 Cod contravențional - tragerea din armă de foc în locuri publice, în locuri nerezervate pentru tragere, în locuri rezervate, dar cu încălcarea modului stabilit .

De rând cu aceasta instanța de apel a considerat, că în acțiunile lui Cozima Aurel sunt indicii contravenției prevăzute la art. 78 alin. (2) Cod contravențional (în redacția actuală la data de 31 august 2014), vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale, maltratarea, aplicarea de lovituri, alte acțiuni violente, care au provocat dureri fizice.

Totodată, se constată că, la caz, este incident temeiul reglementat de art. 30 Cod contravențional, adică survenirea prescripției pentru tragerea la răspundere contravențională și înainte de a formula argumentele instanței de apel privitor la temeiul reglementat de articolul nominalizat, se reiterează că, potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene pentru Drepturile Omului, una din modalitățile de încălcare a principiului securității raporturilor juridice, constatate de Curte în cazurile moldovenești, a fost ignorarea de către instanțele naționale a termenului de prescripție. Curtea a menționat în nenumărate rânduri că rolul, pe care îl au termenele de prescripție, este unul foarte important, atunci când acestea sunt interpretate, în lumina preambulului Convenției, preambul care declară preeminența dreptului, ca fiind parte a patrimoniului comun al Statelor contractante.

În consecință, instanța de apel a considerat că, în speța dată, se constată circumstanța, prevăzută de art. 30 Cod contravențional, care condiționează în timp tragerea la răspundere a contravenientului, fiind în acest sens constatată expirarea termenului de prescripție.

6. Împotriva deciziei instanței de apel la 16 februarie 2017, în termen, declară recurs ordinar procurorul, solicitând casarea deciziei, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului, invocând temei de drept pct. 6) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, indică următoarele argumente:

- în decizie nu se descriu faptele contravenționale, fabula, comise de către Cozima Aurel care a fost constatată de instanța de apel, limitându-se doar la indicarea articolelor din Codul contravențional;

- hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar;

- pe de o parte instanța de apel critică soluția instanței de fond privitor la constatarea comiterii infracțiunii în locul public și consideră că nu este constatată prezența locului public, și totodată, stabilește în acțiunile lui Cozima Aurel elementele contravenției prevăzute de art. 363 Cod contravențional - tragerea din armă de foc în *locuri publice*, în locuri nerezervate pentru tragere sau cu încălcarea modului stabilit;

- la reținerea persoanelor suspecte de către Cozima Aurel, a fost comisă cu depășirea normelor permissive;

- hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

7. Inculpatul Cozima Aurel prin referința depusă a solicitat declararea inadmisibilității recursului pe motiv, că recurentul nu a invocat nici-un temei de drept prevăzut de art. 427 Cod de procedură penală.

8. Judecând recursul declarat în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul lărgit consideră că recursul urmează a fi respins, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Potrivit conținutului recursului, recurentul invocă temei de drept pct. 6) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția precum și pct. 12) faptei săvârșită i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Colegiul lărgit constată că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, hotărârea adoptată cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul lărgit atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat a ajuns la concluzia privind încetarea procesului penal în privința inculpatului Cozima Aurel, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului constituie contravenție prevăzută de art. 363 și 78 alin. (2) Cod contravențional, motivându-și soluția potrivit pct. 5 al prezentei decizii,

concluzii pe care instanța de recurs le însușește și nu consideră necesar repetarea acestora.

Astfel, Colegiul lărgit reține, că instanța de apel rejudecând cauza și verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei analize și examinări coroborate a probelor, ce au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, precum și a elementelor de fapt pe care se sprijină soluția dispusă în cauză, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a lui Cozima Aurel anume în săvârșirea contravențiilor prevăzute de art. 363 și 78 alin. (2) Cod contravențional și nu a infracțiunii imputate și prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal.

Totodată, Colegiul lărgit conchide, că în speță nu a fost admisă o eroare gravă de fapt, deoarece pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Însă, în cadrul examinării prezentei cauze de către instanța de apel, o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs, or, în susținerea concluziilor sale instanța de apel a menționat, că Cozima Aurel a aplicat arma de foc doar pentru reținerea făptuitorului, și nici într-un mod, cum este indicat în sentința apelată „pentru crearea unui pericol real pentru viața și sănătatea cetățenilor antrenați în conflict, chiar dacă arma nu a fost utilizată de Cozima Aurel pentru vătămarea integrității corporale a victimei”. Or, aceste concluzii a instanței de fond sunt contradictorii, deoarece nu a existat nici un pericol pentru viața persoanelor, din motiv că toate împușcăturile au fost efectuate în aer.

Din considerentele menționate, Colegiul lărgit conchide că sunt neîntemeiate argumentele recursului potrivit căror *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția.*

Cu referire la motivele recursului prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, care prevede că, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara o eroare de drept, comisă de aceasta, atunci când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, Colegiul lărgit reține următoarele:

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Reieșind din prevederile legale și practica judiciară stabilită, pentru verificarea existenței temeiului, prevăzut în art. 427 alin. 1) pct. 12) Cod de procedură penală instanța de recurs trebuie să țină seama de fapta săvârșită, așa cum aceasta a fost stabilită de către instanța de apel, dar va supune unui

control riguros încadrarea juridică a faptelor stabilite, verificând dacă acestea au fost încadrate corect potrivit normei legale.

În speța dată, inculpatul Cozima Aurel, a fost pus sub învinuire de către organul de urmărire penală și condamnat de către prima instanță în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, însă sentința a fost casată de către instanța de apel cu atragerea inculpatului Cozima Aurel la răspundere contravențională în baza art. 363 și 78 alin. (2) Cod contravențional.

În acest sens Colegiul lărgit reține, că solicitarea expusă în recurs privind casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței, potrivit căreia acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal este una neîntemeiată, din motiv că în acțiunile lui Cozima Aurel, lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, or, ultimul nu a avut intenția de a încălca ordinea publică, acesta dorind doar reținerea făptașilor ce i-au sustras porumbul, efectuând focuri de armă doar în urma curmării opunerii rezistenței și nedorința lui Cozma Gheorghe de a se supune cerințelor de a-i arăta de unde a cules porumbul și a se prezenta la Inspectoratul de poliție.

Totodată, martorul Guz D. în cadrul instanței de fond a declarat că, împușcăturile care au fost efectuate de Cozima Aurel în timp ce Cozma Gheorghe și soția lui Cozma Olga au fost identificați de Cozima Aurel că au furat porumb de pe lanul ce aparține inculpatului. Au fost prinși în timp ce treceau cu căruța pe lângă lanul de porumb și aveau porumb în căruța lui Cozma Gheorghe, deoarece porumbul din căruța lui Cozma Gheorghe era asemănător cu cel de pe lanul lui Cozima Aurel, dar nu-și amintește dacă Cozma Gheorghe și Olga au recunoscut că au sustras porumbul anume de pe lanul lui Cozima Aurel, totodată fiind sancționați cu amendă pentru sustragerea porumbului, Cozma Gheorghe și Cozma Olga au achitat amenzile și nu au contestat deciziile de sancționare (f. d. 272 - 276, vol. I).

În această ordine de idei, se prezumă că, Cozma Gheorghe și Olga și-au recunoscut vina privind sustragerea porumbului de la Cozima Aurel, astfel inculpatul în seara zilei de 31 august 2014 a acționat anume întru reținerea făptașilor, fapt ce a generat aplicarea armei de foc fără a atenta la viața și integritatea lui Cozma Gheorghe și soției acestuia Cozma Olga.

Prin urmare, instanța de apel corect a stabilit că, în urma analizei declarațiilor martorilor se constată că, inculpatul Cozima Aurel nu a aplicat violență asupra lui Cozma Gheorghe și nu l-a amenințat cu aplicarea unei asemenea violențe, ci doar a încercat să afle de unde a luat porumbul, care era în căruța acestuia. Mai mult ca atât, martorii au declarat că, inculpatul și partea vătămată s-au îmbrâncit reciproc.

Astfel, Colegiul lărgit constată, că în speța supusă examinării nu sunt prezente erorile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul lărgit a ajuns la concluzia că, temeiurile invocate de recurent, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, deoarece la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de

art. 414-419 Cod de procedură penală, considerente din care Colegiul lărgit conchide că, recursul ordinar declarat de procuror, urmează a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

9. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 14 decembrie 2016, în cauza penală în privința lui **Cozima Aurel XXXXXXXX**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **20 iulie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Toma Nadejda

Nicolaev Ghenadie

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin